

У ЛЬВОВІ ЗААРЕШТОВАНО ВЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА

Львів. (тел.). — В неділю, 21-го травня ц.р. тут на летовищі заарештовано члена Виконавчого Комітету УГС Вячеслава Чорновола, коли він разом з Михайлом Осадчим та Володимиром Стецюком повернувся з Литви, де відбувалися наради працівників неофіційної преси. Мільціонери затримали їх, коли вони виходили з літака. Михайло Осадчому пощастило зникнути в натовпі, а В. Стецюка та В. Чорновола повезли до відділення міліції. Там їх обшукали і вилучили у Чорновола понад 500 примірників неофіційної газети „Голос відродження”. В. Стецюка відпустили, а Чор-

Вячеслав Чорновіл

новола відвезли до суду й протягом години засудили його на 15 діб тюрми, нібито за участь у мітингу 26-го квітня.

Німецькі лікарі про злочини нацистів у медицині

Вперше за післявоєнний період лікарі Західної Німеччини гостро заговорили про нацистське минуле німецької медицини. Це відбулося на 37-й західнонімецьких лікарів на початку травня ц.р. В ході дискусії з'ясувалося, що в злочинах нацизму брали участь зовсім не поодинокі люди в білих халатах. Доказом цього були названі такі цифри: не менше 250 тисяч людей

було насильно стерилізовано в лікувальних закладах Німеччини; 5,000 знесилені і хворі діти було вбито лікарями як несприятливі до життя; умертвили також 70,000 людей з психічними захворюваннями, з фізичними недоліками і просто старих. Сотні тисяч людей загинули в результаті проведення над ними тяжких і болісних медичних дослідів.

УТГІ ВИДАВ КНИЖКУ УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА

Мюнхен. — Український Техніко-Господарський Інститут в Мюнхені видав історію Української Культури проф. Дмитра Антоновича та проф. д-ра К. Костева.

Об'ємний збір книжки охоплює енциклопедично опрацьовані частини: Освіта та шкільництво, Українське рукописне та друковане слово, Українська преса, Українська філософія, Українська дохристиянська релігія й церква, Українське право, Українське мистецтво пластичне (архітектура, скульптура, малярство, граверство, орнамент) й точніше (музика, театр, кінематографія). Кожна з цих частин в свою чергу поділяється на окремі розділи і закінчується бібліографічними примітками та списком літератури.

Автори їх — це ерудити в ділянці української культури: Д. Антонович, В. Бідов, Д. Дорошенко, О. Лотоцький, С. Наріжний, С. Сірополько, В. Січинський, Д. Чижевський і А. Яковлів.

Автори барвисто й соковито змальовують епохи розвитку української культури, дбайливо аналізують її галузі і кидають цінне світло на плямисті місця, на окупантські матеріальні й духовні спадщини українського народу. Ця монументальна праця правдиво знайомить читача з українськими культурними цінностями, бо книжки на цю тему з-під пера авторів у СРСР виходили рідко, звичайно, з наказу верховників, промовчують церковний ренесанс, іконографію та взагалі християнський вклад у скарбницю української культури.

Книжка вийшла в накладі 500 примірників і її можна набути через УТГІ Мюнхен або на північно-американському континенті у Представництві УТГІ, 27 Newell Court, Toronto-Islington, Ontario, Canada M9A 4T9, tel.: 416-240-9095 Ціна 35 дол.

ЩОТИЖНЕВА ХРОНІКА ЛЬВІВСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ УГС

• У середині квітня 89 р. у великих містах України органами КГБ та партійними функціонерами почали розповсюджувати провокаційні чутки про те, ніби день народин Гітлера (20.4) якісь організації готують свейські погроми, викрадення єврейських дітей тощо. Ці безглузді чутки відбилися навіть в офіційній пресі. Мешканці Донецька були здивовані, прочитавши в газеті „Вечерний Донецьк” за 19-го квітня таке повідомлення: „До відома доначан: Останнім часом в місті поширювалися різного роду чутки й провокаційні заяви. Створюється напруження серед населення. Бюро міського комітету і міськвиконком міської ради народних депутатів звертають увагу доначан, що місто має все, щоб забезпечити порядок і спокій. Різним чуткам і вигадкам необхідного протиставити тверду громадянську позицію, спокій та впевненість”. Звичайно, що після таких туманних оголошень у мешканців міг з'явитися неспокій, але ніяких ексцесів у той сакраментальний день не було, що розвіряє дийсних авторів цієї провокації, мета яких, посягати на міжнародну нерухомість, недовіру до неформальних груп, зокрема до Народного Руху за

Перебудову. Аналогічні провокаційні вигадки поширювалися в Запоріжжі, Житомирі, Дніпропетровську, Одесі, Червонограді, Львівській області та інших містах України.

• 22-го квітня ц.р. у Донецьку відбулися установчі збори Донецької Філії УГС. На квартирі члена УГС Мазанова, де відбувалися збори, урвався загін оперативників на чолі з заступником начальника обласного Управління внутрішніх справ Вараховим, начальником міського кримінального розшуку Голоходовим, начальником відділу кримінального розшуку міста Тимохіним, всього 15 нападників. Володимира Мазанова, який не впускав їх у квартиру (нападники були без форми й не пред'явили посвідчень) жорстоко побили. Викликана швидка допомога відвезла Мазанова в Донецький Науково-Дослідний Інститут ортопедії і травматології, де було встановлено травматичне пошкодження лівого печерного суглобу, про що дано довідку за номером 4705. Не дивлячись на перешкоди, установчі збори було проведено. Головою Донецької Філії УГС обрано кандидата технічних наук Григорія Гребенюка. На зборах був присутній член виконкому

СОЮЗІВКА, БРАТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ І ВИДАВНИЧІ СПРАВИ БУЛИ ТЕМОЮ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ

Союзівка. — У середу, 24-го травня ц.р., ранком продовжувалися річні наради Головного Уряду УНС з'їздування Івана Фліса мол., управителя Союзівки із доповненням головного касира Уляни Дячук, яка відповідала в цілості за оселю Українського Народного Союзу.

Тут І. Фліс порушив справу усіх угодівень, які переведено на Союзівку, але також проблем, що тепер наросли із реченнями літніх вакацій у коледжах, які закінчують скоріше науку, але і вчасніше її розпочинають і через це важко здобути молодих працівників, які б могли перебувати на Союзівці в часі повного сезону.

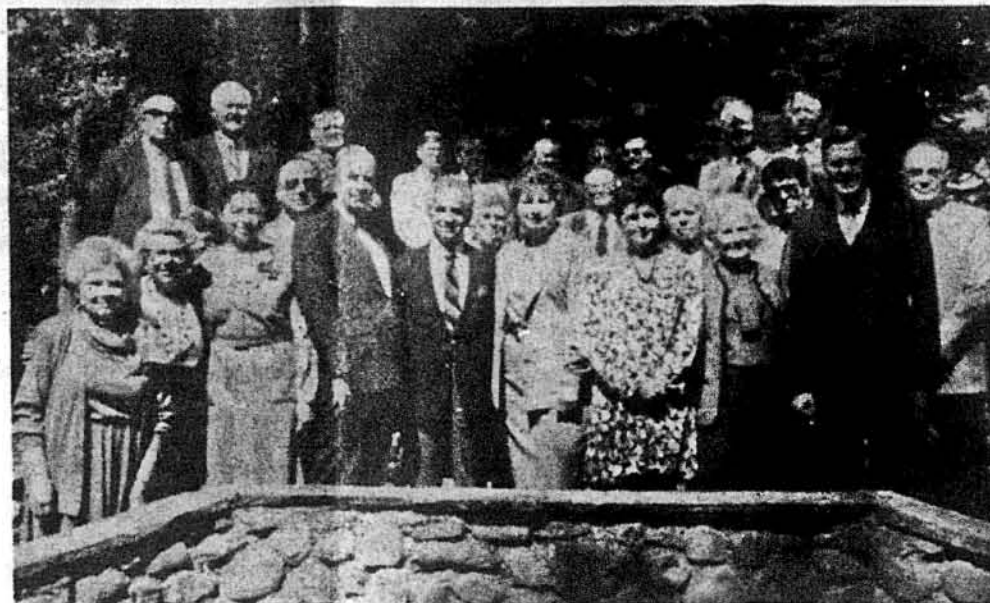
У широкій та поживалій дискусії про Союзівку брали участь такі члени Головного Уряду: Василь Пастушок, Тарас Максимович, Текля Мороз, Тарас Шмагала, Євген Іванців, Глорія Пашен, адвокат Нестор Олесницький, ред. Зенон Снілик, д-р Мiron Куропас і д-р Ярослав Падок. Обговорюючи розвіз Союзівки, дискусанти підкреслили ще раз призначення, яке дав у письмовому звіті член Контрольної Комісії Н. Олесницький з приводу розбудови, а У. Дячук, головний касир заповіла при сутніх, що модернізація Союзівки буде продовжуватися і черговим проєктом її буде комп'ютеризація Союзівки, так що можна буде щоденно слідувати з бюр Екзекутиву за кількістю гостей та станом Союзівки. Тут також адвокат Н. Олесницький ще раз підкреслював свої сподівання, що 100-річчя Українського Народного Союзу та конвенція в 1994 році можна буде відбутися у поширених приміщеннях Союзівки.

Дискусанти запропонували також, щоб Фінансова комісія розглянула можливість внаслідкувати 50,000 дол. на встановлення комп'ютерів для адміністрації Союзівки. Д-р М. Куропас порушив також можливість відновити так популярні давнішими роками курси українознавства на Союзівці які тепер з уваги на події в Україні можуть викликати зацікавлення серед молоді, яка численно подорожує в Україну.

У дискусіях про Союзівку учасники звертали також увагу на важливість повернення людського елементу у відношенні до гостей. Всі висловили переконання, що ця проблема, яка заїснувала в останніх роках із-за постійних змін в управі Союзівки тепер, коли управителем є І. Фліс мол., що раніше дев'ять років працював тут у літніх місяцях, буде позитивно розв'язана. Усі пропозиції до цих завваг Екзекутива УНС буде розглядати та дбати про можливість перевести їх якнайскоріше в життя.

Черговим після І. Фліса мол., з'їзтував керівник Братської діяльності УНС Андрій Воробець, який обширно говорив про рядіміри, що їх заїніціював Відділ Братської діяльності УНС або УНС був їх співучасником. Крім звіту із переведених імпрес А. Воробець заторкував ще інші справи, якими займається його Відділ. У дискусії до цього звіту заїняли слово та подавали свої сугестії: Марія Душник, Анна Гарас, Текля Мороз, Василь Ділюк, Глорія Пашен, Степан Гавриш, д-р Мiron Куропас і д-р Іван Фліс.

У заключному слові головний предсідник д-р І.

Учасники Річних нарад УНС перед пам'ятником Т. Шевченка на Союзівці.

Фліс вказав на konieczність посиленої праці в терені над братською діяльністю. Воно конечно потрібне для затримання братського характеру Українського Народного Союзу, тому що в ЗСА постійно зростає тиск, щоб оподаткувати установи, які продають забезпечені поліси. Тому тепер є імперативним поширення братської діяльності в цілому терені і членство УНС мусить собі це усвідомити та відповідно до цього поступати.

Разом з тим у Мадярщині, якій обширно говорив про рядіміри, що їх заїніціював Відділ Братської діяльності УНС або УНС був їх співучасником. Крім звіту із переведених імпрес А. Воробець заторкував ще інші справи, якими займається його Відділ. У дискусії до цього звіту заїняли слово та подавали свої сугестії: Марія Душник, Анна Гарас, Текля Мороз, Василь Ділюк, Глорія Пашен, Степан Гавриш, д-р Мiron Куропас і д-р Іван Фліс.

У заключному слові головний предсідник д-р І.

Фліс вказав на konieczність посиленої праці в терені над братською діяльністю. Воно конечно потрібне для затримання братського характеру Українського Народного Союзу, тому що в ЗСА постійно зростає тиск, щоб оподаткувати установи, які продають забезпечені поліси. Тому тепер є імперативним поширення братської діяльності в цілому терені і членство УНС мусить собі це усвідомити та відповідно до цього поступати.

Разом з тим у Мадярщині, якій обширно говорив про рядіміри, що їх заїніціював Відділ Братської діяльності УНС або УНС був їх співучасником. Крім звіту із переведених імпрес А. Воробець заторкував ще інші справи, якими займається його Відділ. У дискусії до цього звіту заїняли слово та подавали свої сугестії: Марія Душник, Анна Гарас, Текля Мороз, Василь Ділюк, Глорія Пашен, Степан Гавриш, д-р Мiron Куропас і д-р Іван Фліс.

У заключному слові головний предсідник д-р І.

Фліс вказав на konieczність посиленої праці в терені над братською діяльністю. Воно конечно потрібне для затримання братського характеру Українського Народного Союзу, тому що в ЗСА постійно зростає тиск, щоб оподаткувати установи, які продають забезпечені поліси. Тому тепер є імперативним поширення братської діяльності в цілому терені і членство УНС мусить собі це усвідомити та відповідно до цього поступати.

Разом з тим у Мадярщині, якій обширно говорив про рядіміри, що їх заїніціював Відділ Братської діяльності УНС або УНС був їх співучасником. Крім звіту із переведених імпрес А. Воробець заторкував ще інші справи, якими займається його Відділ. У дискусії до цього звіту заїняли слово та подавали свої сугестії: Марія Душник, Анна Гарас, Текля Мороз, Василь Ділюк, Глорія Пашен, Степан Гавриш, д-р Мiron Куропас і д-р Іван Фліс.

У заключному слові головний предсідник д-р І.

Кінець теплим відносинам між СССР і Англією

У зв'язку з тим, що в п'ятницю, 19-го травня ц.р. амбасадорів СССР в Лондоні Леонідові Замятину повідомили про висилку групи советських громадян, серед яких три журналісти і вісім дипломатів середнього рангу, відносини між СССР і Великобританією відразу ж похолоднішали.

Міністер закордонних справ Великобританії Джейфрі Гау заявив, що англіська сторона має незаперечні докази про незаконну діяльність советських громадян, які збирали інформацію про військові об'єкти.

„Не без певного жалю ми прийняли рішення про висилку їх і то лише після того, як уважно дослідили всі обставини”, — сказав Д. Гау. — Реакція Кремля викликала в нас почуття великого розчарування.”

У суботу, 20-го травня, міністерство закордонних справ СССР повідомило, що одиннадцять англіських журналістів і дипломатів також буде вислано із Советського Союзу. Серед них московський кореспондент газети „Санді Таймс” Енґус Роксберґ, кореспондент Бі-Бі-Сі Джеремі Гарріс, кореспондент телекомпанії „Індепендент Нюз” Ян Гловер-Джеймс, секретарі амбасад Адам Нобл і Майкл Андерсон, військово-морський аташе капітан

Крістофер Мейер і ще п'ять дипломатів.

В понеділок 22-го травня начальнику управління інформації міністерства закордонних справ СССР Геннадій Герасимов оголосив закордонним журналістам, що Москва має намір скоротити штат советських працівників англіської амбасад в Москві й також число англіських громадян в СССР. Коли кореспонденти запитали чи може Герасимов відкрито назвати британських журналістів шпигунами, той ухилився від відповіді, зазначивши, що рішення про висилку приймав не він.

Прем'єр-міністер Великобританії Маргарет Тачер, виступаючи по програмі Бі-Бі-Сі, висловила з цього приводу досить категорично: „Ми дали їм змогу владнати ситуацію згідно з дипломатичними правилами, проте вони не скористалися цим. Британія сподівалася, що в СССР наступала нова ера, однак багато що там залишилося на своїх місцях. Вони показали своє справжнє обличчя.”

Амбасадор Великобританії в Москві Родерік Брейтвейт заявив, що відповідь Москви висилкою британських громадян можна кваліфікувати не інакше, як помсту.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНГТОНІ ШЕ ДВОХ номінацій президента Джорджа Буша коливається у бюрократичному занеханні. Один — це Джон Негропонте, номінації президента Буша на позицію мексиканського амбасадора, який опинився поміж чисто ідеологічними змаганнями обидвох політичних партій. Йдеться про те, що, будучи амбасадором до Гондурасу, він відіграв важливу роль в переконанні керівників цієї країни дати підтримку нікарагуанським повстанцям. Тепер, коли ведеться слідство, чи президент Буш брав якийсь-небудь участь у тих переговорах, то Сенатська комісія закордонних зв'язків хоче вичекати на їхнє закінчення, поки одобрить його номінацію. Другим номінатом є адмірал Джеймс Бюсі, який мав би очолити Федеральну адміністрацію летунства, але треба насамперед змінити існуючий закон, бо інакше він втратить свою військову пенсію.

У СВОЇХ ЗАКЛЮЧНИХ дослідженнях Крайова рада транспортної безпеки заявляє, що причиною тогорічного летунського випадку лінії Алога, в якому загинула одна із членів залоги, коли відірвалася частина літака виробу Боїнг 737, було ніщо інше, як недогляд у утриманні. Вони також приписують частинну вину цього трагічного випадку Федеральній адміністрації летунства, яка не зуміла правильно наглядати над ремонтами утриманням літаків лінії Алога. Після цілорічного розслідування Рада гостро скритикувала летунську лінію Алога за те, що їхня система ремонту і утримання літаків у відповідному для публічного вжитку стані є незадовільною.

Мадяри вимагають реабілітації І. Надя

Будапешт. — Виступаючи перед партійним активом, міністер закордонних справ Мадярщини Дьюла Горн заявив, що настав час повністю реабілітувати Імре Надя та інших патріотів, які очолювали революцію 1956 року і стали жертвами показових судових процесів.

Виступ Д. Горна відбувся у понеділок, 22-го травня. В той же день центральна комуністична газета країни „Непсабдаш” надрукувала інтерв'ю з одним із секретарів ЦК Мадярської соціалістичної робітничої (комуністичної) партії Матіасом Суерошом, який заявив: „Я впевнений, що Імре Надя і його соратники повинні зайняти належне місце в історії країни”.

Виступи Горна і Суероша співпали з наростаючою вимогою реабілітувати Імре Надя і його соратників до 16-го червня, коли виповниться 31-ша річниця з дня страти мадярських патріотів. У той день в Будапешті очікується величезна церемонія перепохоронення останків Імре Надя. Ця церемонія буде передаватися національною телевізією. Вважають, що в демонстрації візьмуть участь десятки, а може й сотні тисяч мадярів. Разом з тим у Мадярщині

ні шириться рух з вимогою пролити світло на становище, яке займав під час повстання мадярського народу у 1956 році колишній партійний лідер Янош Кадар. Кадар, якому тепер 76 років, відійшов „на заслужений відпочинок” рік тому. До цього протягом 32 років він займав керівні партійні і державні пости. Кадар ніколи так і не сказав, де він перебував 4-го листопада 1956 року, коли оголосив про створення нового уряду Мадярщини. В той час советські танки вже увійшли в Будапешт та інші мадярські міста.

Повстання мадярів проти комуністичного деспотизму було придушене з наказу Микити Хрущова, якого нині советська пропаганда любить зображувати „предтечею” нинішньої горбачовської політики. Амбасадором СССР у Будапешті під час кривавого придушення повстання був наставник Горбачова — Юрій Андропов, який пізніше став головою КГБ і головою КПСС. Андропов помер у 1984 році, так і не розповівши про свою роль у кривавих будапештських подіях. Однак Янош Кадар все ще живий, і мадяри хочуть почути від нього слова правди.

Хвороба аятолли Хомейні

викликає занепокоєння

Вашінгтон. — Провідник іранської революції Аятолла Хомейні, у вівторок, 23-го травня ц.р., відбув, як повідомляють засоби масової інформації, успішно операцію, ціллю котрої було зупинити внутрішню кровотечу. З уваги на це серед політичних кіл, зокрема американських, виринули нові питання, пов'язані з його здоров'ям, а з того виникли нові спекулювання про те, хто стане його наступником, тобто, хто стане в майбутньому провідником Ірану? Вирінає це питання тому, що від березня ц.р. немає призначеного наступника, однак виглядає, що його син Гожа-Ліслам Агмад Хомейні вбивається, як першун, в цих змаганнях за владу в Ірані.

Минулого березня аятолла Р. Хомейні витиснив свого раніше призначеного наступника аятолла Гуссейна Алі Монтазери, тільки за те, що він натякнув про те, що іранська революція сходить зі своїх рейок. Науковці та знавці іранської політики твердять, що хоча тепер переоможем вийшов син аятолли Р. Хомейні, але коли не стане аятоллою Р. Хомейні, в Ірані може заїснувати нестабільність. Вони заявляють, що без офіційно призначеного наступника там, напевно, почнеться боротьба за владу між ісламськими радикалами, які й надалі хочуть залишити Іран мілітарною і протизахідною країною, та тих, що ставляться більш примирливо до Заходу.

Хоча по операції його син по радіо проголосив, що аятолла Р. Хомейні почувався добре і немає потреби турбуватися його здоров'ям, проте останній раз, коли його бачили публічно, було в березні, коли він зустрічався з міністром закордонних справ СССР Едуардом Шеварднадзе. Тоді він сказав, що хоче ближчих зв'язків із Советським Союзом, щоб протиставитися, як він назвав, „диявольським вчинкам Заходу”.

У СВІТІ

РЕЧНИК МІНІСТЕРСТВА закордонних справ СССР Геннадій Герасимов заявив на пресовій конференції, що советські власті підготувалися до різкого скорочення персоналу амбасад Великобританії у Москві. Він зауважив, що досі має місце „дисбаланс”, при якому в Англії працюють 205 громадян СССР, а в Советському Союзі в англіській амбасаді та в інших установах працюють в загальній кількості 375 підданих Великобританії і советських громадян. Г. Герасимов заявив, що віднини советські власті збираються встановити „строгу взаємну квоту”. „Досі советська сторона, виявляючи добру волю, не хотіла встановлювати таку квоту, яка дозволить англіським установам у Москві довести свій персонал, включаючи советських і англіських службовців, до 375 осіб”, — сказав у кореспонденції ТАСС. Коли Герасимов запитали, чи означає його слова, що 170-ом англіцям доведеться повернутися на батьківщину, він відповів: „Я вважаю, що ваша інтерпретація правильна”.

НЕДАВНО МІЖ БОЛГАРСЬКОЮ армією, силами державної безпеки і міліцією — з одного боку, і турками, що живуть в країні, — з другого, відбулися зустрічі, в результаті яких серед турків є вбиті і поранені. У Болгарії проживає коло 900,000 турків. Живуть вони головним чином на північному сході країни, в районі міст Шумен і Разград. На початку 1980 року уряд країни приступив до політики відкритого геноциду. Стали закриватися мечеті і школи, знощувалися цілі села. Уряд вимагав, щоб турки відмовилися від своїх традиційних імен і змінювали їх на слов'янські імена. Стало відомо, що ще 6-го травня не менш як 300 турків почали в Болгарії голодувати протесту проти утисків зі сторони болгарських властей.

КАРТИНА УКРАЇНКИ ВИРІЗЕНА НА ВИСТАВЦІ

Іст Гановер, Н. Дж. — Тут в приміщеннях галерії фірми Набіско, тепер відбувається виставка картин „Професійної ліги американських мистців”. Між висхідними картинами є праця української мисткині Володимирі Віри Васіско названа „Водяний ліс”. Журі цієї виставки окремо нагородило названу картину В. Васіско, і вона виставлятиметься на цій же виставці картин до 5-го липня ц.р. Мистецька галерія фірми Набіско знаходиться на Рівер-роуд, 1, ДеФорест-авеню.

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00 UNA members 1 year \$37.00 Change of address \$1.00 Make check or money order payable to: Svoboda

Postmaster: Send address changes to: Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-1036 Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку \$22.00 на 3 місяці \$12.00 Для членів УНСОУЗ \$37.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00 Чеки, money orders, виставляти на: Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

У всьому світі гін до волі й демократії

Число поважного тижневого журналу „ЮС Нюс енд Ворлд Ріпорт“ з 22-го травня 1989 року появилось з великим написом на загальній сторінці: „Битва за демократію“. Але демократія — це воля народу і тому воля й демократія — два нероздільні складники життя народів. Ми є свідками, як в усьому світі настав могутній гін до волі й демократії — наче вух вулкану, наче пожежа гна вітром по степу — розшалілася ця битва. У Центрально-американській Панамі у підсоветській Прибалтії, на Кавказі у Грузії й Вірменії, і в найбільшій у світі за територією і числом населення країні комуністичному Китаї — скрізь іде бій проти диктатури однієї особи чи одної партії. У тому затязаному бою диктатори конвульсивно тримаються своєї влади. Вони користуються різними методами, або силою — військом і поліцією, — або дрібними поступками й гарними фразами та обіцянками, — але завжди з метою, щоб зберегти за собою диктаторську владу. В університетських факультетах історії чи політичних наук навчають, що кожна епоха має свої притаманні риси, навчають теж, що коли розпочався стихійний процес заосагнення якоїсь мети, то той процес можна тимчасово сповільнити, але неможливо зліквідувати. Маємо тепер нагоду наглядно перевірявати правду тих тверджень.

Маленька прибалтійська Естонія станула вперед визвольного руху також її посестер — Литви (найбільшої з них) — і Латвії. 17-го травня 1989 року парламент ніби „самостійно“ Соціалістичної Советської Республіки Литви прийняв 281 голосами проти 18 Декларацію, яка стала найпершим найголоснішим викликом на адресу Москви. У цій Декларації вимагається скасування насильної окупації советськими військами Литви (і двох інших названих вище прибалтійських держав) на базі порозуміння Сталіна з Гітлером у 1940 році. Вимагається признание Литви повної суверенності в ділянці внутрішньої й закордонної економіки та виведення з литви советського війська. Окрема точка цієї Декларації стосується насильств до Литви московських службовиків тих, які стали колоністами й русифікаторами. Литва із своїми несповна 4-ма мільйонами населення не є грізним чинником для існування імперії. Не є ним навіть ціла Прибалтика, всі три тамешні загарбані у 1940 році країни з їхнім 8-ми мільйоновим чи хай навіть 10-ти мільйоновим населенням, включають в те число й тамешні „меншини“. А проте грізним для імперії є факт, що той литовський парламент складається у великій більшості з комуністів. Ці литовські комуністи виявилися більшими литовськими патріотами, як комуністами. Так само, як Войцех Ярузельський виявився найбільшим поляком, як комуністом і на Мадярщині тамешня комуністична верхівка поклоняється тепер пам'яті розстріляного большевиком у 1956 році Імре Надя, будучи більше мадярськими патріотами, як комуністами. Комунізм для всіх них це є назверхньою вивіскою, — але вже появились голоси, які пропонує новий термін „демократичного соціалізму“. Це те, що було і в Україні — на Наддніпрянщині та в Галичині — де існували Соціал-демократична і Соціал-радикальна, Соціал-революційна і Соціал-демократично-революційна партія — всі чотири антимарксистські, антикомуністичні. (Щойно на еміграції об'єдналися в одну Українську Соціалістичну Партію, УСРП). В Естонії, Литві і Латвії, у Вірменії і Грузії, у Польщі і на Мадярщині, скрізь комуністи на керівних постах є антимосковськими патріотами своїх народів. Тільки в Україні Володимир Щербицький є більшим комуністом, як українцем.

Але і Щербицький минеться. Це вже не вітер, а гурган, що бушує над диктаторськими правами чи лівими системами. І хоч в обороні цих систем можна буде востелити вулиці невинними жертвами брутальної сили — остаточно той гурган змете з поверхні землі диктаторів і їхні ідеологічні маски. Це не є пуста поборне бажання, а логічний висновок з існуючих фактів.

ДОРОГІ БАТЬКИ!
ПОСИЛАЙТЕ ВАШИХ ДІТЕЙ
ДО УКРАЇНСЬКИХ ШІКІ! УКРАЇНА
НЕ МОЖЕ ВТРАЧАТИ СВОЇХ РІДНИХ
ДІТЕЙ! БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ,
МОЛИТВИ, КНИЖКИ, ЖУРНАЛУ, МУЗИКИ,
ПІСНІ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ
ДИТИНИ.

Він розчарований розвитком подій в Афганістані. Ми всі. А найбільше американський Уряд! Кожному думалося: хай тільки советські танки залишать країну, муджагедіни зметуть до двох-трьох місяців просоветські військові сили та встановлений Кремлем уряд Наджібулі. Горбачов просився, щоб ЗСА спонукали муджагедінів до переговорів про встановлення в Кабулі переходового коаліційного уряду з участю обох сторін, але ЗСА не спішилися. Вірили, які ми, у повну перемогу партизанів. На жаль, виявляється, що ці партизани дуже добре доведені підтримкою боротьби, нападаті зі засідок у високих горах на советські конвої, зістрілювати американськими „стігмами“ літаки, але вести фронтальну війну з регулярними військовими з'єднаннями їм не під силу.

Афганські партизанські групи співдіяли як-так у атаках на советів. Але коли того спільного ворога на їх землі не стало, зачали знати брати верхи племені патріотизму, а не всенародний патріотизм. Зліпили якось після довгих торгів „уряд“, але його авторитет невеликий. Хотіли добити для осідку цього уряду якесь більше місто. Найближче кордону з Пакистаном — провінційна столиця місто Джалалбад. Облога цього міста зачалася із початком березня. Муджагедіни вистріля-

Зайво чекати на гарячі дні, щоб аж тоді вгасити спрагу. Звичайно кожного дня під час полуденка американці споживають безалкогольний напій („soft drink“). А вибір залежить тільки від смаку та цукрової дісти. І хай це буде, скажімо, „кок“, „пенсі“, „севичан“ чи десертні іншими з приманчивими назвами, цей напій для американця прийняв національний характер... П'ють його теж діти і попивають сеньйори... У 1988 році статистика вираховувала, що на особу припало яких 45 галлонів, а виробництво дотало 24 біліони доларів готівкою.

Але безалкогольний напій — це не виключає монополія американців, по ньому бо сягає дослівно цілий світ. Його смак — це найкраща спонукка... Ось японці продукують у ЗСА свої виробні і експортують... Куди? Очевидно, що до Японії. Причина в тому, що при низькому доларі у відношенні до сні, нашішки на сирівець і ніжжого мита, виробництво у ЗСА — наполовину дешевше. „Пенсі Кола“, що на домашньому ринку, є другою по величині фірмою безалкогольних напоїв за північними США і зовсім наявно з великим успіхом опановує світовий ринок від джунглі до міста. Тому і цікаво затриматись над деякими моментами її підходу

Микола Бараболак

АФГАНСЬКІ ПАРАДОКСИ

ли безліч американських ракет на це місто, побили і поранили масу населення, але без успіху. Місто боронять регулярні військові з'єднання, витреновані советами, і переможні у війні з московськими наїзниками муджагедіни, показались нижчими, якщо йдеться про боєздатність. Велике розчарування, головню у Вашингтоні. Афганістан був останньою передметом переговорів між державним секретарем Бейкером і Швермидом та Горбачовим у час візиту Бейкера у Москву 10-го — 11-го травня. Може така треба погодитися на коаліційний уряд із ставленнями Кремля? Беручи до уваги, що народ кривавиться уже десять років, може насправді готиться припинити це навіть ціною ідеологічних уступок?

Головне завдання ЗСА не допустити Росію до доступу до Індійського океану. Це завдяки воєвничості муджагедінів удалось. Тепер ідеться про те, щоб Афганістан не був найбільшим сателітом Росії, а був принаймні незв'язаним. ЗСА видали біліони на цю війну з Москвою, „через заступство“ і не хочуть, щоб це було надаремно. Пакистан теж простягає руку по винагороду; теж Пакистан дав приміщення двом мільйонам біженців; через пакистанський тран-

Юрій Р. Рибак

БЕЗАЛКОГОЛЬНИЙ НАПІЙ У ГЛОБАЛЬНІЙ ПЕРСПЕКТИВІ

до глобалізації перспективи безалкогольного напою.

Перш усього, більшість американських фірм незалежно від роду та величини, діє і думас у рамках міжнародних понять. І є тут приклади, бо 95 відс. людства живе поза ЗСА, а деякі райони світу багатіють з кожним днем. Поминаючи ЗСА та Європу, населення світу, — це люди у дуже молодому віці. Половина Індонезії, себто яких 82 мільйони осіб, є у віці нижче 20 років, як теж майже половина однопівночного китайського населення. Звичайно, молоді люди більш охочі до закупів споживчих товарів. Велика теж можливість відкривається за три роки, коли Європейська Спільнота остане одним ринком із населенням на одну третину більшим від ЗСА.

Останнім часом консументи у світі можуть вибрати і вживати продукт, який їм найкращий до вдоволи без огляду на походження. Це краз дало поштовх до інтернаціоналізації деяких товарів, як черевки, сині джинси, Т-сорочки, піцца, суші і багато інше. Виглядає, що в тому всьому перед такі веде ніхто інший, як „Кока Кола“! Відносно світового ринку гавардський професор Тед Левіт висловив був думку, що „всюди люди бажать цієї самої різноманітності,

начнішою шишкою вибивається провідник афганських фундаменталістів — Гекматіяр. Мусимо тамти, що крім двох мільйонів афганців, які найшли захист у Пакистані, хоч мільйон їх подався на захід до Ірану. Там вони мали нагоду закоштувати, що то житься під хомейнівськими муллами, і вони, мабуть, переказують домі „джакумо!“ Хоч не всі партизани за Гекматіяр, то є побоювання, що цей фанатик ісламу зуміє захопити маси і може зачати заводити режим на кшталт хомейнівського в Ірані. І тут чи не головна проблема: за десять років московського володіння міське населення Афганістану так сказати „узахіднилося“, „зіскуляризувалося“. Закони ісламу і „шарії“ пішли у забуття. Мулли перестали мати вплив на міське населення. Жінки одягаються „по-європейськи“ і за подружню невірність їх смертю не карають... Населення, яке пристосувалося у містах до стилю життя під псевдо-марксизмом, буде тепер боронити цих вартостей, бо знає, що муджагедіни безпощадні супроти зрадників. А такими вони себе хоч-не-хоч мусять почувати. Ось чому муджагедінам не пішло добути Джалалбад!

Насуваються деякі аналогії: була і у нас партизанка... Мала успіхи, набравши багато шкоди і клопоту ворогам. Але загальний баланс? Де корінь лиха? Відки у тих московських квіслінгів туди наснаги? Перш за все муджагедіни, як згадаємо, політично розбітні. Нараховують хоч сім більших груп. Та головне: нема власної афганської нації. До 1973 року під владою короля Заїра-шаха воно якось трималося. У афганців стара племенна організація. В такій системі найуспішнішим об'єднуючим органом — король, володар. Москва підминувала монархію і авела заколот. Користуючи з того шість років після упадку монархії, окупувала Афганістан 1979 року, настановила свого намісника Бабрака Кармала, якого відтак заступила випускником школи КГБ — Наджібулою. Вибір був для них удалий. Виявляється, що після відступу советських збройних сил, він дає собі раду.

Муджагедінам удалось „зліпити“ якийсь політичний провід, але там не всі, в один гуж тягнуть. Найви-

ще визнаються на питоменостях обставин. Скажімо, те що промовляє до „серця“ американця бувас незрозумілим, або і чужим для автохтона. Це зустрічається у перекладах ударних рекламних клічів на місцеву мову. Ось приклад: у ЗСА „Кока Кола“ жвивас кліч: „Не можеш перемогти почуття“ („You can't beat The Feeling“). У Японії цей кліч звучить: „Я відчуваю „Кок“, в Італії: „Єдине у своєму роді почуття“, а у Чиле: „Почуття життя“.

Загальновідоме, що переклад з однієї мови на другу не завжди можна робити дослівно слово в слово, бо може вийти нісенітниця. Доказом цього сама назва „Кока Кола“, що в дослівному представлений китайським характером писемства означає: „Кусай пуголок (ярау) з воску!“ Шойно після простудіювання кількох діалектів вибрано чотири мандаринські характеристики писемства, що звучать дуже подібно до Кока Кола, а означають: „Can happy, month uappy“.

Та поруч різниці у рекламі і способі поширення напою вирінає конечність заспокоїти особливий смак консументів, до якого приходить часто пристосовувати сам напій, бож його пиття повинно бути продовженням споминів, почування, зустрічі, розваги, спорту і музики... У координації глобалістичних мас лежить основна політика фірми, що її підкреслює голова надзірної ради Кока Кола: „Думаю глобально, а поводитись локально!“

Д-р Михайло Диміцький

Децо про наркотики і згубні звички

II.

До наркотиків зараховуються всі речовини, що призводять до згубних навиків і мають фізіологічну спосібність деформувати і затруйовувати нервову систему. Тут зараховується морфін, кокаїна, героїна, маріхуана (каннабіноль), мескалін, барбітурати, допаміна, норепінефрина та цілий ряд інших амфетамінів. Усі згадані речовини мають згубну дію, як алкоголь, чи курення звичайного тютюну, тому від тих речовин є багато тяжче людину „деморфізувати“, до чого уживається „методом“, але під опікою лікарів. Усі наркотики скорочують життя людини наполовину, від часу, коли вона починає ті речі приймати.

До наркотиків зараховуються також табачні алкалоїди, нікотина, анабазина, норнікотина, анатабіна, та інші основи, які знаходяться у тютюні, але ті сполуки є дуже сильними отруями й їх ніхто безпосередньо не жвивас. Їхній наркотичний ефект є знаний з курення, яке також затрує і деформує клітини нервової системи, але значно слабше, як опіати, морфін, чи героїна, бо табачні алкалоїди знаходяться у димі у дуже малих концентраціях. Тому, що курення є навичкою, його зараховують до наркотичних процесів, але тому, що ті фізіологічні процеси є значно слабші, у порівнянні з тими, які спричинюють опіати, курення не належить до наркоманства.

Наприклад, при малих зусиллях курець може перестати курити, але того не зможе зробити алкаголік, чи морфініст. Тих людей можна регабілізувати тільки довгими клінічними практиками. Більшу небезпеку спричинює розпилений вуглець, який походить з целюлози і лігніну, який знаходиться у димі у великій концентрації. При куренні, й втягування диму, вуглець осідає на легенях у формі смоли, та стає спричинником рака легень, і бронхітної системи. Також може це більшу небезпеку спричиняє ційнітна кислота та інші отруйні гази, які втягаються з димом. Вони затруйовують ензиматичні процеси шлунка та окиснюютьокиснюють процеси крові, які регулюють дихання, таким чином вони спричинюють різні хвороби шлунка й серця, включно з тромбозою. Ці процеси також викликають інфекцію усіх кровоносних судин, знижують циркуляцію крові і часто спричинюють недугу Бургера, з такими симптомами: болять рамена, руки і ноги, головню при лежанню та все є зимні пальці на руках і ногах, що часом призводять до гангрені й кінчається на якійсь ампутації.

Вертаючись до наркотиків, треба зазначити, що вони не мають ніякої віджизняючої вартості, включно з алкаголем, а є тільки звичайними отруями. Наркотики, з групи опіюм, й барбітурати, є знані для наркоманів, як „дівнерс“, тобто, які стягають їх „надолу“, діють „успокоюючо“. Кокаїна і амфетаміни є знані, як „апперс“, підтягають „догори“. Напочатку дають силу і довшу витривалість, тому їх уживають спортсмени при різних змаганнях. Ці речовини підвищують тиск крові, стимулюють нервову систему, приписують биття серця, стимулюють продукцію глікогену, працю мускул, поширюють зіниці очей, та стимулюють цілий організм. Ті ефекти скоро проходять, настає потніння, сухість в устах, трясення рук, біль голови, галюцинації, притуплення мови, зору, слуху й нюху, й відтак настає сильна депресія. Більші дози, або частіше

(Закінчення на стор. 3)

Степан Яворський

ВІСТІ З ОТТАВИ

Однією із цікавіших подій в Оттаві в квітні ц. р. була коротка візита гостя з України, поета Степана Сапеляка, колишнього політичного в'язня, борця за права людини і теперішнього співредактора самвидавчого журналу „Кафедра“ на Україні. Його виступ перед численною публікою української громади в Оттаві був інформативний і незвичайно зворушливий. Поет розповів про його арешт в 1973 році та про жалкі умовини в советських таборах суворого і спеціального режиму, в яких він перебував разом з іншими українськими політичними в'язнями. Вийняткову зворушливою була його розповідь про спільне перебування з покійним Олексієм Тихим у карцері горезвісної Владимирівської тюрми.

Поет також розповів про свій успішний авторський виступ у Харкові, в дютому 1988 року, на якому він прочитав близько 60 творів. Заля, в якій він виступав, була щерсть заповнена і присутні ентузіастично вітали його сміливі патріотичні поєси.

Як вже було раніше згадано в пресі С. Сапеляк зустрівся в Оттаві з прем'єр-міністром Канади, Брасном Малруні, а потім мав довшу розмову з Робертом Пінтче, вищим урядовцем канадського міністерства зовнішніх справ. Під час цієї розмови С. Сапеляк висловив свою тривогу в зв'язку з новим законом у Советському Союзі про так звану „кримінальну відповідальність за державні злочини“. С. Сапеляк слушно підкреслює, що советське судівництво інтерпретуватиме цей закон, як новий етап репресій проти патріотичного руху відновлення на Україні. На підставі довголітнього досвіду, — сказав С. Сапеляк, — советські суди стосують максимальні строки покарання до українців. Усі українські політичні в'язні (майже без виключення) отримували найвищі вироки на підставі статті 62 Карного Кодексу УССР — сім років таборів суворого режиму і п'ять років заслання. Тому С. Сапеляк боїться, що цей новий закон дасть нагоду тим

самим суддям засуджувати борців за права людини на найвищі терміни покарання.

Роберт Пінтче, заступник директора відділу советських і східноєвропейських зв'язків, сказав, що його міністерство знає про цей закон та що воно уважно слідкує за прикладами його примінення. Він сказав, що, на підставі інформації, яку його міністерство отримує, в цілому Советському Союзі є досить сильна негативна реакція проти цього закону. Він згадував С. Сапеляка, що Джо Кларк, міністер зовнішніх справ Канади, є дуже зацікавленим проблемою прав людини в СССР та, що він реагуватиме рішуче на кожний випадок їх порушення.

У п'ятницю, 21-го квітня, за ініціативою місцевого англосовітського щоденника в Кінгстоні, Онтаріо, С. Сапеляк, разом з Григорієм Герчаком (колишнім політичним в'язнем, який повністю відбув 25-річний засуд у советських тюрмах і таборах за приналежність до ОУН), відвідали канадську тюрму для небезпечних злочинців у Кінгстоні, де вони стрінулися з місцевими в'язнями і, з допомогою перекладача, порівняли умовини „капіталістичної“ тюрми з тюрмами і таборами „соціалістичного раю“. Про цю візиту в Кінгстонській в'язниці появилася стаття у місцевому щоденнику „Де Гвіг Стандарт“.

Кілька днів опісля С. Сапеляк повернувся на Україну, відвідавши по дорозі українську громаду в Лондоні, Англія. Як і можна було очікувати, після приїзду до Советського Союзу всі копії його поезії, які були видані в Канаді, як також американське видання його творів видання видавництва „Сучасність“, були сконфісковані митною службою. При цьому було також сконфісковано п'ять томів Історії Української Літератури Михайла Грушевського.

Майже в той самий час оттавські українці мали нагоду вітати двох художників-малярів з України, образи яких були виставлені в Оттаві. Дивним збігом обставин оба художники мають те саме прізвище: Гуменюк. Молодший Андрій Гуменюк походить зі Львова, а старший — Теодосій, який тепер постійно живе в Ленінграді, походить з Вінницької області.

Картини Андрія Гуменюка, спільно з образами його брата Петра і подружжя Лободів, були виставлені в приміщенні української католицької Церкви в суботу і неділю 15-го і 16-го квітня ц. р. Виставка картин Теодосія Гуменюка відбулася в залі Національної Бібліотеки і тривала від 4-го до 18-го травня ц. р. На офіційному відкритті виставки Теодосія Гуменюка, яка була спонсорована місцевим Українським-Канадським Товариством Підприємств і Професіоналістів, автор виступав з короткою, але дуже зворушливою доповіддю, в якій він з'ясував нелегку дорогу мистця-патріота, особливо в періоді брешневсько-сусельського застою.

У п'ятницю, 12-го травня ц. р., завітав до Оттави, на запрошення Товариства Українських Канадських Підприємств і Професіоналістів, ще один мистець — різьбар Зенон Голубець. Твори його є унікальні, як в Америці, так і в Канаді, бо, здається, немає на цьому континенті подібного мистця. З. Голубець є широко знаний в ЗСА, зате в Канаді про його пошкодило мало відомо. Правда, минулого року він мав виставку в Торонто, на якій було продано всі його твори. Так тоді про нього писав знаний канадський художник Миколас Левіньський: „Я не знайшов у його творах ні дрібнички епігониства, а лише виразний стиль, притаманний тільки йому, не зворушений на інших вельетяних скульптурі“. Немає сумніву, що З. Голубець є оригінальний і високоталановитий різьбар, та що своїм мистецтвом він збагачує вклад українських художників до скарбниці української культури.

У неділю, 14-го травня ц. р., оттавська громада мала нагоду і присеміти прослухати лекцію поета, Дмитра Степовика, алаштовану українською православною громадою, на тему „Українська ікона: духовний та естетичний аспекти“. Доктор Дмитро Степовик, старший науковий дослідник Інституту Мистецтва, Фольклору і Етнографії Академії Наук УССР, який перебував в Канаді в рамках академічної візини, викладав історію українського мистецтва протягом цілого семестру в Альбертському університеті. Його лекція була на незвичайно високому рівні, а при тому дуже цікава і повчальна.

Кінець.

Дещо про наркотики...

(Закінчення зі стор. 2)

зживання кокаїни чи амфетаміни спричиняє параліч відділової системи, і так настає смерть.

Лисергова кислота і маріхуна деформують клітини центральної нервової системи і мозку та спричиняють сильні уросення, загублення поняття часу, обниження температури тіла, червоніння очей, сонність, запалення бронхітної системи та сильну психозу якогось переслідування. До цих речовин не так приваблива, але вони мають спосібність деформувати людину до рівня односторонньої дитини, без виробленої думки, богузливості стереотипа.

Коли завантаженого наркомана відтягнути від наркотиків, а головне від опію, то аж за сім літ може прийти до perfectного, нормального стану, коли відродяться усі клітини. Людина, яка важить 150 фунтів (68 кг.), має коло 2 бильйон клітин, а сильно затоважена людина може мати коло 8 бильйонів клітин.

тобто коло 6 бильйонів не потрібних адипозних клітин, які тільки переходять товщ, та стають зародком усіх недуг. У нормальній людині зуживається кожного дня коло одного мильйона клітин й така сама кількість відроджується кожного дня, так, що протягом семи літ усі клітини перероджуються.

Деформовані клітини деформують хромозом, клітинний зародок й так такі клітини мають деяку спосібність передавати деформований характер на відроджені клітини, і то понад 10 циклів відродження. Таким чином діти, а навіть внуки, завантажених наркоманів набувають спадковий нахил до наркоманства.

Наркоманство і пиянство треба поборювати всіма засобами, бо у ньому скривається загроза персональної трагедії та велика небезпека розкладу здорового суспільства, і соціального порядку всіх народів.

КОМІСІЯ СТОЛІТТЯ УКРАЇНЦІВ КАНАДЦІВ

закликає зацікавлених осіб
ЗАПРОЕКТУВАТИ КОНЦЕПЦІЮ
НА МИСТЕЦЬКЕ ОФОРМЛЕННЯ СИМВОЛА ДЛЯ

ВІДЗНАЧЕННЯ СТОЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ 1991 РОКУ

Задум проекту повинен взяти під увагу відзначення минулого і сучасного та творчу візію майбутнього.

Задум, довжиною на 3 до 5 сторінок, повинен включати:

- переконливий вияв ваших творчих здібностей,
- ваше знання і розуміння української канадської громади,
- список ваших праць і осягів,
- кілька ескізів вашого символу (лого) і тематичного оформлення, які можуть мати різні примінення від фірмового паперу до малих відзнак.

Прощу переслати ваш задум не пізніше 7-го червня 1989 р., год. 4:30 по пол. (ст. на адресу:

SONIA SWORAK

Chairwoman, Communications and Promotions
2926 Kutarna Crescent, Regina, Sask., S4V 0T3 Canada

За ближчими інформаціями дзвоніть до: Соні Сворак на ч. тел.: (306) 789-4547 (вечорами)
ч. тел.: (306) 525-6105 (в праці)

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ 1989

„Верховина“, Глен Спей, Н. Й.

Рома Прийма-Богачевська, мистецький керівник

- WORKSHOP — 25-го червня — 16-го липня
- Курси для завантажених танцюристів від 16-го року життя, вгору
- ТАБОРИ для МОЛОДІ — 23-го липня — 5-го серпня
- Від 8-16 років життя
- Гостинні викладачі: ВАЛЕНТИНА ПЕРЕЯСЛАВЕЦЬ, ЛЮБОВ ВОЛИНЦЕВ, ЯРОСЛАВ КЛУНЬ
- В програмі: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНЦІ, ХАРАКТЕРНІ, БАЛЕТ та ХОРЕОГРАФІЯ
- ВИКЛАДИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕТНОГРАФІЮ, ПОБУТ, ЗВЧАЧІ та НОШУ

По інформації:

UKRAINIAN DANCE CAMP
с/о Рома Прийма-Богачевський

523 East 14th Street, New York, N.Y. 10009 • (212) 677-7187

Союзівка, братська...

(Закінчення зі стор. 1)

Продовжуючи асекураційні проблеми до звіту приступив організатор забезпечення Микола Бойко, який виготовив обширний писемний звіт як обшар при візі літературу про ці плани забезпечення, які тепер УНС має уже до диспозиції. М. Бойко порушив також справу навчання осіб, які хочуть дістати дозвіл на працю в ділянці забезпечення тому, що шукає співробітників-продавців забезпечення на повний або частинний час. М. Бойко заявив, що для посилення забезпечення кампанії для УНС готовий кожничасно їхати в терен до Округу і Відділів УНС і допомагати в організуванні нових членів. Коментарі до звіту М. Бойка подали Василь Пастушок і Гльорія Пашен.

На цьому ранню сесію, якою провадив д-р Мирон Куропас, заступник головного передсідника, закінчено.

У пополудневих годинах звітували редактори видань УНС, а це редактор „Свободи“ Зенон Снлик і редактор „Українського Тижневика“ Рома Гадзевич.

Редактор З. Снлик усвоєму звіту зосередився на подіях в Україні, які тепер виповнюють сторінки нашого щоденника з уваги на зацікавлення ними цілої нашої спільноти. „Свобода“ отримує вістки про все, що діється на рідних землях з різних джерел, як наприклад, Закордонне Представництво Української Гельсінської Спільноти, Українська Центральна Інформаційна Служба в Лондоні, д-р Анна Галія Горбач, Українське Пресове Агентство в Лондоні, Українська Католицька Пресова Служба в Римі та безпосередні телефонічні вістки. Ред. З. Снлик підкреслює також, яке велике значення має в Україні тепер відмічення наших історичних річниць, які тут частом вже є тільки рутинною. Він пояснював чому рух перебудови в Україні повільніший як в прибалтичких країнах і закликав присутніх не зражувати тим, бо це явище має свою причину в більшій русифікації України і політичних обставинах.

У дискусії над звітом ред. З. Снлика забирали слово майже всі присутні, які підкреслювали яке велике значення має тепер щоденник „Свобода“ і тут і там і що важливість цього українського щоденника може вже в

найближчому майбутньому бути ще більша.

Редактор „Українського Тижневика“ Рома Гадзевич додав до свого письмового звіту усно про останні події, що були порушені на сторінках тижневика та відповідала на запити, що їх ставили присутні. Учасники наради висловлювали свої похвали про цей тижневик і його велике значення для неукраїнського читача, що може дістати в цей спосіб точні та обширні інформації про усі події, зв'язані з Україною та українським життям на поселеннях. Зокрема ці члени Головного уряду, які мають зв'язки з представниками прибалтичських народів стверджують, що ці представники незвичайно раді за таке широке звітування про події, що тепер відбуваються в Прибалтиці, яке наводять вони на сторінках „Українського Тижневика“.

На прохання членів Головного Уряду ред. Р. Гадзевич, що в останньому році двічі була в Україні, розповіла децю про свої зворушливі переживання і свою першу зустріч з Україною та повідомила, що обширні спомини про її подорожі розпочалися тепер друкувати на сторінках „Українського Тижневика“.

Учасники наради порушили також проблему поганой доставки поштою наших видань, записання в доставі та як цьому запобігти.

На закінчення звітів обох редакторів найважливіших видань УНС присутні члени Головного Уряду дуже позитивно оцінювали їхню працю та висловлювали признання і гратуляції редакційним колегам обох видань за добре виконання їхніх завдань.

Тим закінчено пообідню сесію наради Головного Уряду, якими провадила заступник головного передсідника Гльорія Пашен.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У „Свободі“ ч. 96 зі середу 24-го травня ц.р. у звітуванні із відкриття Річних нарад Головного Уряду УНС подано помилково, що Гльорія Пашен є почесним членом Головного Уряду. Має бути Гльорія Пашен — заступниця головного передсідника УНС.

Сл. п. О. Керлайза відійшов на вічний спочинок

У Ст. Пітерсбурзі, Фльориди, 20-го березня ц.р. з волі Всевышнього відійшов у вічність сл. п. Осип Керлайза. Похоронні відправи відбулися 27-го березня з

української католицької церкви Святого Богоявлення Господнього у Ст. Пітерсбурзі, Фла., тіло спочило на католицькому кладовищі Кальварія.

Осип Керлайза народився на Лемківщині 8-го травня 1911 року, молодим юнаком виїхав за океан до Америки. У 1929 році приїхав на землю Вашингтона і поселився у Пасівілі, Пенсильванія, одначе в скорому часі переїхав до Нью Йорку, де влаштувався на працю. В короткому часі став членом української католицької церкви святого Юра, членом „Провісита“.

У 1935 році одружився з Євгенією Крушельницькою, з якою прожив 53 роки християнським життям. Сл. п. Осип, будучи членом „Провісита“, в скорому часі став її касиром, займаючи цей пост довгі роки. В 1977 році перейшов на емеритуру, а в 1978 році переїхав до Фльориди і поселився у Ст. Пітерсбурзі, де став членом української церкви Святого Богоявлення Господнього. Незважаючи на свій пенсійний вік, поринув у вир праці в громаді, як вірний член церкви став членом церковного комітету, одним з краших жертводавців своєї церкви, ніколи не відмовлявся давати на народні цілі, хто б до нього не звертався.

По похороні відбулися поминки у церковній залі, які провадив Юліан Іваськевич. На бажання дружини присутні зложили свої дати на невянучий вінок на свою церкву Святого Богоявлення Господнього у Ст. Пітерсбурзі, Фла., 1500 доларів.

Юліан Іваськевич

Щотижнева...

(Закінчення зі стор. 1)

ву. Чернівецька Філія УГС закликала буковинців, добити анулювання результатів обшарів зборів і реєстрацію усіх висунутих кандидатів. Як цього не вдалось добитись, то Чернівецька Філія УГС закликала забальотувати Леоніда Кравчука і голосувати за внесеного у списки робітника Візюка.

16-го квітня ц.р. у Чернівці відбулося об'єднане засідання представників чернівецьких груп: Меморіалу УГС, Товариства Української Мови, Спільноти сприяння Перебудові. Віз засідання голова Товариства Меморіал Віталій Розстальний. Від УГС було Левко Лук'яненко, Михайло Коваленко та Микола Ніколасенко. Збори схвалили проект звернення до Верховної Ради СРСР, щоб указ Президії ВР СРСР від 8-го квітня 89 р. не був узаконений. Вирішено, 23-го квітня провести жалобний мітинг для відзначення третього річчя чорнобильської трагедії.

На чернівському виробничому Об'єднанні Хімволокно член УГС Олександр Лук'яненко, який працює там художником, провадив писати оголошення українською мовою. На чальник цеху Меламет Михайло Борисович заборонив писати по-українськи і змусив писати по-російськи.

20-го квітня ц.р. начальник Управління внутрішніх справ львівської області Шабас надіслав членові УГС І. Жулінчуку відповідь на його протест проти жорстокого погрому, вчиненого міліцією та ротою спецпризначення МВС при розгоні передвиборчого мітингу біля Успенської Церкви у Львові 12-го березня ц.р. Шабас пише: „Заходи органів внутрішніх справ здійснювались у суворій відповідності і спеціально розробленим планом узгодженим з місським комітетом КПУ, виконкомом народних депутатів і прокурором міста Львова, а також визнані правильним управлінням юстиції обвинком“. Враховуючи те, що керівники міста та області сьогодні відкрешують від цього побоїща, складаючи вину на Ленінський райвиконком, визнання чальника УВС більш ніж промовисте. Неправдиве є також твердження Шабаса, що „не встановлено фактів надходження у лікувальні заклади громадян з будь-якими тілесними пошкодженнями, свідками побоїв та знущань...“ За прикладом погрому 12-го березня нам далеко не ходити. Був жорстоко побитий, після чого два тижні знаходився в лікарні, член УГС, інженер Ігор Деркач. Цей випадок не єдиний.

23-го квітня ц.р. в Палаці Культури „Прометей“ Буриштинської ДРЕС на Івано-Франківщині відбулися збори буриштинського осередку Товариства Української Мови. Змістовну доповідь зачитав заступник голови осередку Іван Матейко. Гарячо підтримано пропозицію робітника Буриштинської ДРЕС Михайла Гачинського, відстоювати українські національні символи, а також побудувати пам'ятник Шевченкові біля Палацу Культури.

Голова Ініціативної Групи УГС, недавній політ'язень на Житомирщині, Василь Овсієнко, звернувся 23-го квітня з відкритим листом до народного депутата СРСР Ярошинської, в якому закликав і разом з академіком Сахаровим та іншими прогресивними депутатами добитись анулювання указу СРСР від 8-го квітня ц.р., який дає широкі можливості для відновлення політичних репресій в СРСР.

26-го квітня ц.р. відбулося розширене засідання обласної ради Львівської Філії УГС, на якому розглядалось питання про ставлення до повторних виборів. Рада прийняла звернення, в якому закликається мешкан

ців Ленінського, Шевченківського, Червоноармійського районів міста Львова, а також мешканців Бродівського, Бузького, Кам'янка-Бузького, Несторівського, Радецького, Сокальського, Дрогобицького, Самбірського районів та міста Червонограда не являтися на вибори, а мешканців Залізничного і Радянського районів міста Львова — прийти на вибори і голосувати по бюлетеню Залізничного територіального округу за Ростислава Братуня, а бюлетень національно-територіального округу забрати з собою.

У зв'язку з остаточним рішенням Центральної виборчої комісії визнати рішення обшарних зборів, котрі не включили в список кандидатів народних представників Івана Драча та Романа Іванчука, на мітинг, який відбувся 27-го квітня, прийнято рішення, бойкотувати вибори.

У Москві та Латвії організовано перші громади віруючих Української Автокефальної Православної Церкви. На заяви про реєстрацію громад, відповіді ще не поступили.

26-го квітня ц.р. у Львові відбувся санкціонований владою мітинг, присвячений третім роковинам чорнобильської трагедії. Мітинг, ведений головою обласного комітету Оборони природи Вірою Ласковською та головою екологічної секції Товариства Леви Левком Захарчишином проходив демократично. Слово надавалось всім бажачим. Члени Виконавчого Комітету УГС Степан Хмара та Вячеслав Чорновіл наголошували на тому, що екологічна ситуація в Україні з існуючою політичною системою, в якій Україна відведена роль безправної колонії, повністю залежної від волі Москви.

26-го квітня ц.р. у Чернівцях Комітет Держуніверситету відбувся мітинг, приурочений третім роковинам чорнобильської трагедії. Виступаючи на ньому, письменник Анатолій Крим заважав, що при теперішньому рівні демократії нам знадобиться ще 10 років, щоб цей день став Чорним Днем календаря. Звинувачуючи республіканську владу, він вимагав, назвати імена тих, хто керував діявольською режисурою демонстрації 1-го травня 86-го року у Києві, на яку брали виходили з малолітніми дітьми, і провів паралель між діями бюрократів республіки і Чернівців.

28-го квітня ц.р. на Виробничому Об'єднанні імені 50-ліття Жовтня у Львові відбулася зустріч представників Ініціативного комітету по виборах Олега Війтовича, Андрія Закурчменного (членів УГС) з секретарем львівського міського партії Мартинюком. Він же секретар окружної виборчої комісії по львівському національно-територіальному виборчому округу і представник Верховної Ради УРСР. Розмова велася про ряд порушень, допущених на підприємстві зі сторони адміністрації (генеральний директор Вороненко) при висуненні кандидатів в народні депутати СРСР. В кінці розмови відбулась дискусія відносно національної символіки.

28-го квітня ц.р. Марію Гель (дружину громадського Комітету захисту УКЦ) повідомлено, що на передодні її чоловіка Івана Геля, який відбував 15-добовий адміністративний арешт за участь у недозволеному греко-католицькому богослуженні в селі Купич-Воля Нестерівського району, вивезено з львівського спецприймачки на невідомому напрямі. Існує думка, що це зв'язане з Великодніми святами, під час яких, віруючі католики могли б з'явитись до спецприймачки, щоб привітати Івана Геля з Воскресінням Христовим.

29-го квітня ц.р. члена Ініціативного комітету Львівської Філії Народно-

го Руху України Ярослава Путька було викликано у Залізничний райвідділ внутрішніх справ, де з ним розмовляли начальники райвідділу внутрішніх справ Пантюшев та працівник міського Управління внутрішніх справ полковник Хом'як у зв'язку з демонстрацією 1-го травня, на яку львівські неформали, планують виїти окремою колоною з гаслами Народного Руху за Перебудову. Путька попереджено про недопустимість порушення громадського порядку. Перед тим близько десяти чоловік, що їх уважають організаторами колони, отримали писемні попередження того ж характеру від Управління внутрішніх справ.

29-го квітня ц.р. у центрі Львова у парку біля історичної Порохової Вежі відбулося багатолюдне посвячення пасок.

пасок священниками каткомбної УКЦ. Напередодні влада викликала декількох католицьких священників, зокрема о. Михайла Гаврилова, попереджуючи про небажаність цієї акції. Але письмових попереджень цієї категоричних заборон не було.

30-го квітня ц.р. на окраїні міста Львова в селі Голоско біля закритої Церкви Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії відбулась відправа великої Служби Божої, яку відправляли священники каткомбної УКЦ — отці Євстахій Смаль та отець Євген Пелех. На Службі Божій було більше 2,000 віруючих католиків. Більше двох сот віруючих прийняло Святе Причастя. Проведено посвячення пасок.

Львівська Філія УГС

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО ТАСС повідомило, що Борис Ельцин звільнений „за власним бажанням“ з посади, яку він тепер займає, у зв'язку з обранням на З'їзд народних депутатів. Як відомо, після усунення з рядів вищого партійного керівництва за критичні висловлювання на адресу ряду лідерів Комуністичної партії, включаючи Горбачова, з листопада 1987 року Ельцин працював заступником голови державного комітету будівництва в ранзі міністра. Під час своєї передвиборчої кампанії Б. Ельцин, який виступав за прискорення темпів реформ, неодноразово заявляв, що якщо його оберуть делегатом З'їзду, то він відмовиться від своєї теперішньої посади. У березні за кандидатуру Ельцина проголосувало майже 90 відсотків виборців.

НЕ ПІДДАЮЧИСЬ ШЕ ОДНОМУ запланованому домовленню централних банків і сильним сигналам турботи з Білого Дому, американський долар знову підійшов догори на міжнародному ринку. Долар дійшов вартості понад дві німецькі марки, а це висота, котрої не було від двох з половиною років. Такий же скок зробив долар й у відношенні до японської єни. Дійшовши до висоти 142 єн до долара, це найвища вартість від жовтня 1987 року. Про цю незаперечну владу долара розповів завідувач відділом корпоративної закордонної виміни при Нідерландському Альфемайне банку в Нью Йорку.

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЩО ОДИН з членів терористичної групи, котру підозрюють у знищенні літака лінії Пан Ам та в убивстві 270 осіб в грудні минулого року, працював також для розвідки Західної Німеччини. Згідно з твердженням американських офіційних чинників, це може бути трохи незручним явищем для уряду Західної Німеччини, коли виявиться, що їхній співробітник обдурював їх, або що Західна Німеччина приховала чи затримала важливі інформації від своїх союзників. Американські урядові чинники вже й так скритикували уряд Західної Німеччини за дуже повільну співпрацю в розслідуванні збоєння американського літака летунської лінії Пен Ам і в убивстві 270 пасажирів.

Митрофан Протієр
О. Д-Р
ОРЕСТ
КУЛИК

настоятель парафії св. Софії в Чикаго і чикагський декан, керівник міської психо-терапевтичної клініки в Чикаго упокоївся в Бозі і похований 29-го березня 1989 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в Блумінгдейл (6. Чикаго)

Глибоким смутком сповиті:

МАРІЯ — дружина
з сином МИХАЙЛОМ,
дочками — ОРИСЮЮ І МАРУСЕЮ
і внуками — АМЕНДОЮ І МАРІЄЮ НЕП

Пам'яті пок. о. Ореста засновано в Чикаго в касі Самопоміч „Selfreliance Credit Union“, 2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 меморіальний фонд (Memorial Library Fund) число konta: 28946-00.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятиями, що з Волі Всевышнього, в понеділок, 15-го травня 1989 р., по короткій важкій недугі відійшов у Вічність на 76-му році трудовитого життя, наш Незабутний і Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ІВАН ПЕРІГ

народжений 19-го вересня 1913 р. в селі Славин Зборівського району, довголітній політ'язень нім. концтаборів: Бухенвальду, Дахау і Ашвіцу.

ПАНАХИДА за спокій Душі Покійного була відправлена в середу 4. м., в похоронному заведенні Стефана Коруга в Аллентаун, Па. Покійного поховано на українській католицькій цвинтарі св. Івана Хрестителя в Нортгемптон, Па.

У великому смутку:

ЄВГЕНІЯ — дружина
ХРИСТИН — син з дружиною ОСИПОЮ
БОГДАННА — дочка з мужем
МИХАЙЛОМ СИДЛІР
ХРИСТИН, ТАРАС, МАРКО, МАТВІЙКО,
ГРИГОРІЙ ГЕНОВЕСА — внуки
два брати: МИКОЛА І ВАСИЛЬ
і дві сестри: ТЕКЛЯ І МАРІЯ в Україні
ближча і дальша Родина в Америці й Україні

kvitka UKRAINIAN FESTIVAL

FRIDAY
JUNE 30, 1989

SATURDAY
JULY 1, 1989

SUNDAY
JULY 2, 1989

UKRAINA COUNTRY CLUB

LONDON, ONTARIO

For Information Call or Write

KVITKA UKRAINIAN FESTIVAL

R.R. #1 (GORE RD.)

DORCHESTER, ONTARIO N0L 1G0

CANADA

PHONE (519) 659-2963

ADVANCE TICKETS \$8.00 PER DAY AVAILABLE AT
LOCAL STORES IN YOUR TOWN OR CITY

ADMISSION AT THE GATE (PER DAY) \$10.00

To order tickets on Mastercard or Visa call 1-519-659-2963

